

neplantillæg til en kommuneplan, der ikke er revideret, men hele ideen med en kommuneplan mister sit perspektiv og sin helhedsbetragtning, hvis den efterhånden udelukkende består af diverse kommuneplantillæg. Derfor støtter SF også denne præcisering.

SF støtter også, at der sker en udvidelse af, hvilke anlæg der skal være omfattet af VVM-reglerne. Desuden mener vi, det er et fremskridt, at de anlæg, der er VVM-pligtige, ikke kan få en tilladelse, før VVM-vurdering har fundet sted. Det har stor betydning for folks opfattelse af seriositeten i hele VVM-proceduren.

Endelig er det meget væsentligt, at reglerne også kommer til at gælde anlæg, der i dag er omfattet af en lokalplan.

Vi hilser også den større offentlighed i forbindelse med afgørelser meget velkommen. Vedrørende sommerhusområderne skal jeg blot sige, at SF støtter et forbud mod erhverv i sommerhusområder.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Enhedslisten hilser fastsættelsen af mere forpligtende rammer for kommunernes og amternes lokale Agenda 21-arbejde velkommen. Enhedslisten går ind for en synliggørelse af kommunernes og amternes lokale Agenda 21-arbejde i særlig grad grundet den pædagogiske effekt, som en synliggørelse måtte have for de kommuner og amter, der endnu ikke har taget hul på det lokale Agenda 21-arbejde, og dem er der desværre mange af. For kommunernes vedkommende er det op mod 50 pct.

Samtidig kan der sættes spørgsmålstejn ved, hvorvidt mange af de kommuner, der meddeler, at de er gået i gang med arbejdet, reelt kan siges at være i gang. En synliggørelse i form af en afrapportering af amternes og kommunernes lokale Agenda 21-arbejde eller mangel på samme kan eventuelt være med til at sætte skub i arbejdet.

Enhedslisten finder dog den indsnævring af indholdet i lokal Agenda 21, der er i lovforslaget, meget uheldig og uhensigtsmæssig. Enhedslisten mener, det er vigtigt at fastholde en bred og tværsektoriel tilgang til det lokale Agenda 21-arbejde. Det er herunder vigtigt at fastholde, at prioriteringen af den lokale indsats bør ske i samarbejde med borgerne og ikke nødvendigvis ud fra de punkter, der er lagt op til i lovforslaget.

Lovteksten bør derfor være bred og åben med henvisning til, at målet er at fremme en bæredygtig udvikling, der omfatter alle bæredygtighedsbegrebets dele: den miljømæssige, den sociale og den økonomiske bæredygtighed. Endvidere bør lovteksten indeholde en redegørelse for, hvorledes borgerne inddrages i dette arbejde.

I forlængelse heraf finder Enhedslisten det på sin plads at sætte spørgsmålstejn ved regeringens ansvar. Hvad er der blevet af det? Er det reduceret til blot at være, jeg citerer fra bemærkningerne til lovforslaget, »tilskyndelse, inspiration og erfaringsudveksling« rettet mod kommuner og amter? Det fremgår tydeligt af Agenda 21-dokumentet fra Rio i 1992, ligesom det fremgår af selv samme bemærkninger til lovforslaget, at »en bæredygtig udvikling primært er regeringens ansvar«.

Enhedslisten opfordrer på denne baggrund regeringen til reelt at påtage sig dette ansvar og til at være den udførende, den styrende og den samlende nationale kraft, den kraft, der viser vejen for de lokale aktører ved at gå i spidsen for udviklingen, tage de nødvendige forholdsregler og træffe de nødvendige beslutninger med henblik på at sikre en bæredygtig samfundsudvikling, og det vil sige en økologisk omstilling på alle områder.

For at understrege det nationale ansvar samt for at få bredt det lokale Agenda 21-arbejde ud fra primært at være tolket som et lokalt miljøanliggende i Danmark i dag, foreslår Enhedslisten, at der oprettes et tværministerielt Agenda 21-sekretariat. Et sådant sekretariat burde have til opgave at sikre en bred statslig opbakning til Agenda 21-arbejdet ved at igangsætte et tværministerielt arbejde, det, der over for kommuner og amter kaldes »at feje for egen dør«.

Sekretariatet kunne eventuelt hvert fjerde år udarbejde en national redegørelse om indsatsen for Agenda 21 og realiseringen af en bæredygtig udvikling. Det kunne udarbejde nationale pejlemærker for den bæredygtige udvikling og koordinere den nationale kampagne for de lokale og regionale aktører samt fungere som rettesnor for denne.

Herunder skal det bemærkes, at indholdet af Agenda 21-dokumentet fra Rio er så meget andet og mere end blot lokal Agenda 21, som kun udgør ét kapitel ud af de 40 kapitler med hver deres vigtige indhold og fordringer i forhold til udviklingen. Måske er det ligeledes